

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est humilitas verecu[n]de [con]dit[i]o[n]is

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

ruerat effodissent: inuenta est lingua eius
adeo recens: rubicunda et pulchra que per vigi
tate annos et amplius sub terra iacuerat
quasi eadem hora pater sanctissimus dece
sisset. Quam venerabilis vir frater bona
uentu. tunc ordinis generalis minister: post
modum cardinalis et eps albanensis presens hu
ius translationis gaudijs manibus reuerent
accipiens irrigatus plurimo lachrymarum: as
fari eam deuotissime cepit huiusmodi verbis. **H**u
ius benedicta que ipse dominum benedixisti et a
lios benedicere fecisti: nunc manifeste appa
ret quantum meriti existis apud deum. **E**cce in
figens et dulcia oscula et deuota iussit eas
seorsum honorifice collocari. **E**t dicit itaq
ue apparet quod multis claruit miracula glo
riosius vir dei Antonius. quibus vitis mira
culis euident apparet sue sanctitatis excel
lencia. Recte ergo dici potest beatus Anto
nius lux mundi. Hunc itaque tante sanctitatis
virum tota mentis deuotione veneremur ut sus
tis apud deum meritis luce gratie plustres
mur in hac mortali vita: et tandem eterne
glorie luce cum sanctis ad ipsi mereamur amem.

De beato Bernardino confessore.

Dilectus deo

et hominibus: cuius memoria in beatis
dicitur est. **E**ccl. xlv. Verba ista
dicunt ad istam de moyse. et nunc
etiam de Bernardino eadem dicam. Sic ei
moyses filios israel eduxit de egypto: sic
beatus Bernardino multos traxit de via pe
ccatorum in viam salutis. **P**ortauit itaque multos di
cere illud **Michae. vi.** Eduxi te de terra
egypti: et de domo seruitutis liberaui te.
Possimus autem videre quod dilectus deo fue
rit beatus Bernardino: et qualiter eius merito
ria in benedictione est sic contemplantur tres
principales considerationes.

Prima est consideratio sue gratiose in
choationis.

Secunda est sue virtuose perfectionis.

Tercia est sue gloriose consummationis.

Prima est consideratio sue gloriose in
choationis. **A** prima quippe erat
te deo seruire cepit. **I**uxta doctri
nam sapientis **Echias. xij.** Vemento
creatoris tui in diebus iuuentutis tue. **I**n prima

vitae etate pater eius eum laudabiliter instru
xit. **C**umque sex vel septem esset annorum pa
ter eius defunctus est. **E**t sic vitrosque paren
te remansit orbatus. **N**am et iam antea cum
adhuc esset paruulus infans mater eius obie
rat. **I**deo potuit dicere cum **Ps.** Quoniam
pater meus et mater mea dereliquerunt
me. **D**ominus autem assumpsit me. **Q**uedam autem
venerabilis mulier **Tobia** nomine soror mat
ris eius: mulier inquam deuotione et mo
ribus multum commendata: que vidua erat: et
regulam penitentium obseruabat. **S**edulam
eius curam gessit: et cum amore tenerimo
diligebat. **Q**uod magistro subdidit litteris
imbuendum: et sanctis in orationibus educandum.
Qui tam ingenij perspicuitate: quam morum in
genia probitate omnes coeuos suos emi
nentius excedebat. **T**riennio. **I**ij. **B**onum
erit viro cum portauerit iugum ab adolescen
tia sua. **I**deoque itaque dilectus est a domi
no: quod ab ipsa tenera etate domino seruitur de
seruire. **T**ales enim diligit dominus: **I**deo dice
bat dominus **Sarab. xij.** Sinite paruulos ve
nire ad me. **F**uerunt autem in eo tria pfecti
sua virtutis initia ab ipsa etate tenera.

Primum est humilitas verecunde conditionis

Secundum est sedulitas studiose auditus

Tertium est assiduitas seruicius

de deuotionis.

Primus est humilitas

verecunde conditionis. **J**acob. iij. **H**umi
libus deus datur gratia. **D**e verecundia autem di
cit **Bernardus.** **N**escio an quisquam gratius
verecundia in moribus hominum aduertit quam
at: que est certe omnium ornatus etatum. sed
tenere gratia verecundie in tenera etate
amplius pulchriusque enitescit. **Q**uid ama
bilis verecundia adolescere. **Q**uia vera et mi
nime dubia bone nuncia spei: bone in do
ctis inder: **Q**uid ita turpiloquum et omnis
deinceps turpitudinis fugitans: **S**oror
continentie est: indicium columbine simpli
citatatis: testis innocentie: lampas est pudici
te mentis: fama custos: vite deus: virtutis
sedes: virtutum primitie mature laus: et in
signe totius honesti. **H**ec **Bernardus.**
Et **secundum Aristotelem in Ethicis.** Verecun
dia est passio laudabilis in iuvene: **B**eatus
vitis **Bernardus** multum humilis erat et pfectus

Ber. De sancto Bernardino

aus. vñ si quicq; a casu coetanei sui aliqd i/
honestū pferret z audisset: statū rubor in fa-
cie ei? acū q̄s ei alapā iculissz apparebat.
Erit aliqn tale qd rubore dignū. iuuenes
z fabulari ptingeret z bernardū? supuēssz
demissis in frā vultibz dicebāt. Silcam?
ecce bernardū? venit. Exat igit ab erate
iuuentū exēplar bonitat; z honestat; Vñ
z Joānes voletan? vñ magne honestatis
ac moral; p̄he mgr reſere nuncz habuisse
scholarē ita dilectū sibi: qd nūq; p̄bo mo-
tu aut signo reperit eū extra purissimā bone-
statē. Prover. xxiij. Qui diligit cordis mun-
diciā p̄t grām labioz hēbit amicū regē.

Secundū est sedulitas

studiose auditiōis q̄ disponit ad amorē di.
Ps. Eloquū dei inflāmauit eū. Beatus
vñq; bernardū? p̄bū dei libētissime audi-
ebat: p̄dicatōes frequētabat. z p̄bo diuio a
p̄dicatōibz tā plato qd in armariolo pe-
ctoris tenuerat p̄uū p̄dicatōie referebat.
vt tandē q̄s p̄pheticē a mltis diceret ipsuz
esset: magelicū futurū p̄dicatōie a deo sp̄ca-
lit m̄sa. In h̄ p̄fecto manifeste oñdebat
qm̄ ip̄e a deo erat. Nam sicut dicit salua-
tor: Jo. viij. Qui est ex deo p̄ba dei audit.

Tertiū est assiduitas fer-

uide deuotiōis. Lu. xij. Pater celestis dā-
bit sp̄m bonū peccatibz se. Fuit autē b. Ber-
nardinus deuotissim? z singularē gerebat
deuotiōnē ad brām p̄ginē m̄sem dei. eccle-
sias frequētabat: z corā imagie m̄sis di ge-
nitibz z facie ad frā dep̄ssis gemitibz z ora-
tōibz feruētissimē sequebatur. noctes aliqn reddē-
do inſannes. Castiōd. sup ps. D̄o serue-
nat cor: mūdāt a vicijs. abstrahit a frenis.
eueat ad celestia. reddit cor: capax? et di-
gnus ad sp̄ialia dona accipiēda. hec ille.

Secūda est p̄sideratio p̄uose p̄fes-
tionis. Possūm? Atq; de ip̄o di-
cere illd̄ Eccl. i. Quasi vas auri
solidū ornatū oī lapide p̄cioso. i. oī p̄tute.
Si autē oñderim? charitat; ei? excellētā:
satis etiā oñdem? in eo excellētā aliaz vir-
tutū. Quāta enī est charitas in aliq; tante
sūt p̄portionalitē z reliq; fruges inq̄tū sunt
op̄is meritozū p̄ncipia. Vel vt veni? dica-
mus q̄nto excellētior est in aliq; charitas: tā-
to excellētiora sunt in eo z ampliora opa p̄-
tuosa: lz forte nō sp̄b̄ sit vey de habitibz.

Sp̄a vñq; charitas ad oīa opa p̄tuosa idē
nat. z tāto efficacior? q̄nto feruētior? Jo. d̄
Aug. Ille h̄z q̄cqd latet z q̄cqd patet: vñ
iunio codicibz q̄ charitatē habz in manibz.
Tria p̄cipue declarāt excellētā sue charit;
Primū est obſuatio virginē (raris
castitatis.

Secūda est abdicatio mūdane vanitatē.

Tertiū est exhibitio fraternē benignitatē.

Primum est obſeruatō

virginē castitatis. p̄ginalē enī puritatē p̄p̄-

dei amorē fruauit. quā z ip̄e voto solē p̄-

fessōis regularē p̄secrauit. p̄p̄ quā sp̄ialit

des dilect? fuit. Nā oīs maxime diligit p̄-

gines. qz sp̄ali q̄dā p̄fo: mitate sequit d̄ns.

Vñ Apo. iij. Virgines enī st z sequit

agnū q̄cūq; terit. Būq; vñq; bernardū?

asseruit robie sup̄dicte seip̄m ab oīi vicio

carnis diuina optulātē grā incorruptum.

Habuit autē in se tria p̄cipua p̄suata a

carnali corruptōe. Primū ē m̄l̄tēz eulo-

tario. Cū nullis enī mulieribz nisi rarissime

loq̄bat: sciēs vey esse qd Hiero. d̄. P̄lia

rētāz clericoz sunt frequēz q̄cessus mu-

liēz. Secūda est carnis maceratio. Scagel-

lis enī z alitico ad carnē se assiduē macera-

bat. Oculū humo sepi? dormire regē ē.

Rho. viij. Si fr̄ carnē vixeret m̄tenti.

si autē sp̄ū facta carnis mortificauerit vñ.

Tertiū ē sp̄eal? deuotio quā p̄cipue bat

bebat ad reginā p̄ginū: m̄sem vey d̄ns. qz

q̄ etiā ip̄e p̄dicatō effect? seruēt? abēti?

z excellēt? p̄dicabat. Ad cui? laudes ex-

tollēdas tractatū fructuosum z honorabilē

lē ex diuinitis edidit oracul? Bern. Qui no-

men marie puro corde tuo car: q̄cqd postu-

lat indubitanter consequet.

Secūda est abdicatio mū-

dane vanitatis. Dēs enī ip̄ales diuitias p̄-

pter ch̄i amorē p̄p̄sit lz ex p̄clar; cōt p̄at-

rentibz oriūz. L̄ an. vij. Fortis ē vt mors

dilectio. qz vñq; facit oīa relinquē. Vñ etiā

tres ep̄atus sibi oblatos recusauit. Tolu-

it itaq; ch̄im paupem in pauprate seq̄: scil-

ens a d̄no dicitū esse Mat. v. B̄i paupes

sp̄ū qm̄ ip̄oz est regnū celoz.

Tertiū est exhibitio fra-

terne benignitatis. Nā p̄p̄ amorē d̄i b̄nē-

gnitatē vñq; ac m̄fationē eximiam ceteris